

E ora...

Valery

E ora, iubite,
când ploile s-au revărsat în noi,
secundele de praf
au fruntea în noroi.
Eu vin din universul ce și-a păstrat
credința;
tu vii de nicăieri, un fulger.

E ora, iubite,
când visele s-au prăbușit
în mare,
când moare frumusețea
în neculeasă floare.

E ora,
e gândul,
scrisoarea de adio ;
e ora...
Dar ploile grăbite
și-au dojenit nefastele
cuvinte
și le-au zvârlit în zare,
să nu le-aud jelitul;
doar muzele senine
să-mi stea de veghe,
în cărare.

Eu vin din umbra așteptărilor
cu ochii plini de soare
și nesomn;
tu vii din depărtări, străin
de toate...

E ora...
Lăsați-mă să-mi plâng secundele
și vina,
născute
într-o noapte de iubire,
credință și-nchinare...

14 iunie 2015